

Västgöta Nations i Uppsala Landskapsförening

DECEMBERNYTT 2021

BÄSTA MEDLEMMAR I LANDSKAPSFÖRENINGEN!

Även om vi fortfarande är drabbade av Coronan, och kanske länge får släpa med oss denna skugga, har vi kunnat åstadkomma en del under året. Vi har t.ex. med fint stöd från donatorer bistått nationen med gardiner och teaterridå i Stora salen. Och vi har fått ett nytt landskapsvapen på nationsgraven som ersättning för det stulna. Margareta Söderström (Västgöta-Bengtssons dotter) berättade om sin fars livsgärning vid Hembygdsmiddagen i oktober, en bejublade stund. I februari pla-

neras en föreläsning om Ada Nilsson från Södra Säm. Hon blev läkare och förgrundsgestalt inom den svenska kvinnorörelsen. Ulrika Knutsson berättar. Vi återkommer om detta på webben och med e-post..

I skrivande stund regnar den lilla snön bort utanför köksfönstret. Men, det blir bättre ”vär” och tider och snart storhelg.

Vi önskar er alla en riktigt God Jul- och Nyårshelg!

Styrelsen/Kenny Jonsson

LANDSKAPSGASQUEN DEN 9 OKTOBER

Det var lördagen i Nobelveckan 2021. Sedan rätt många år har utropet ”Äntligen” färgat torsdagens utdelning av Nobelpriset i litteratur. På Västgöta Nation fanns denna dag många anledningar till just det ordet. Äntligen! – kunde Landskapsföreningen o Nationen åter bjuda in till Hmbygdsgasque sedan pandemirestriktionerna lättat.

Äntligen! – fick vi samlas på Nationen igen och möta gamla vänner.

Äntligen! – blev det åter sittning i stora salen, glam, stoj, sång, o allvar.

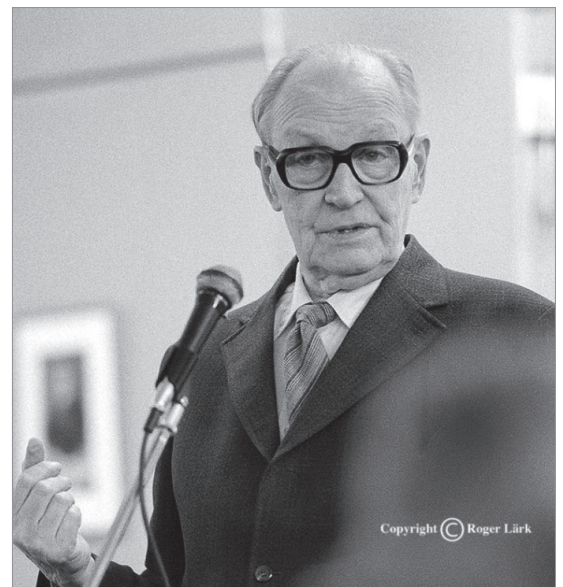
Äntligen! – installerades Maria Wold-Troell och Kenny Jonsson till hedersledamöter av nationen.

Och Äntligen! fick vi höra Margareta Söderström berätta om sin far, Sixten Västgöta-Bengtsson. Hon har varit inbjuden flera gånger, gärna velat komma, men inte haft möjligheten att fara hemifrån Kungälv. Hon kom inte hit nu heller, men med hjälp av modern teknik kunde vi ändå mötas och hon kunde berätta om sin far. Snart kunde vi konstatera att hon inte stod sin far efter i berättandets konst.

VÄSTGÖTA-BENGTSSON

Sixten Bengtson föddes 12 augusti 1908. Han växte upp i Skövde, där föräldrarna hade ett hus. Han var åtta år när han vid ett besök på Läckö slott för första gången träffar en guide. Efteråt sade han tvärsäkert: ”Jag ska bli gajd.” – Och i samma andetag: ”Mamma, vad är en gajd?”

Sixten, som enligt dotterns förmenande var en rätt opraktisk person, studerade vid seminariet i Karlstad för att bli folkskollärare. Men först gjorde han lumpen och dessförinnan fick han sommararbete hos en faster. Där fann han en gammal boupp-teckning som faster skulle elda upp. Men det tyckte Sixten var synd, där fanns ju hur mycket intressanta fakta som helst. Så han fick ta hand om den. ”Pöjken ä stöeltes”, sa faster.

Sixten Bengtsson. Foto Roger Lärk

Margareta Söderström på spåret.

Redan i unga år började Sixten hälsa på hos äldre personer. Att sparka fotboll, som brukar vara det vanliga nöjet i den åldern, var inget för honom. När han blev femton år (1922) fick han en cykel. Då tog han sig för att cykla till Ekornavallen för att se på gånggrifterna. Margareta berättar: "Där ser han en gubbe som står och gräver så jordkokorna ryker, det är Sven Hedin". – "Man måste lära känna sitt land", säger Sven Hedin. Detta, just detta, blev för Sixten startskottet som så småningom ledde till alla hans resor i landskapet med nyinryckta beväringar vid regementena i Västergötland.

Efter seminariet i Karlstad, där Sixten för övrigt blev studentkårens ordförande, fick han ett lärarvikariat i Deje i norra Värmland. Dessförinnan gjorde han en veckas praktik i Öna utanför Skövde. När han första dagen klev in i skolsalen upptäckte han att fröken kröp på golvet med alla skolbarnen efter sig. "Jag är den flyende Gustav Vasa", sade fröken. Där upptäckte Sixten begreppet *Åskådlighetsundervisning!*

Efter vikariatet i Deje arbetade Sixten några år i Gävle, det ville hans svärmor helst inte låtsas om, för hon tyckte det var så försmädligt att uttala det ortnamnet. Nästa pinne i karriärstegen låg i Partille, där de motviljiga skolbarnen hade bestämt sig för att de genast och en gång för alla skulle ta kål på den nye läraren. Sixten steg in i skolsalen och sa: "God dag på er barn, jag har samma namn som Engelbrekts mördare". Skolbarnen föll naturligtvis pladask för detta faktum. Efter Partille fick Sixten tjänst i Forserum, Falköping och till sist var han tillbaka i Skövde.

Sixten gjorde sin militärtjänst på Grunnebo hed utanför Uddevalla. I tältet, där kamraterna på kvällen samlades kring eldstaden, började Sixten berätta sina historier. Ryktet om hans historier sprids, allt fler samlas i hans tält innan nattvilan. Detta kom till befällets kännedom. En som en afton stegade in: "Är det ni som är rolig?" Ja, det var det ju.

En militär underhållningspatrull bildades. Den bestod av en dragspelare, en trollkonstnär, en spikmattefakir och så Sixten som berättare. Vid ett stort militärmöte i Skövde 1942 gjorde Carl-Harry Stålhane affischen. Längst ner på affischen stod: "Västgöta-Bengtsson berättar". Det var första gången som namnet syntes i skrift.

(Anm. Carl-Harry Stålhane var känd keramiker vid Rörstrands och Uppsala-Ekeby och den som skapat reliefen med bl.a. Lennart Torstenson och Sankta Elin av Skövde i nedre hallen på Västgöta Nation.)

SIXTEN BENGTSSONS BETYDELSE

Sixten Västgöta-Bengtsson är för gemene man kanske mest känd för sina historier om "gammelt folk", om prästen, skollärarn, klockarn, majorn, beväringen. Men den stora bestående insatsen handlar om alla hans inspelningar av dialekten och dess varianter. Under många år for han runt i landskapet och fick gamla västgötar att berätta. Han kom tillsammans med Torsten

Ordeus från dåvarande Dialekt- och folkminnesarkivet i en buss med massa inspelningsapparat. Gubbar o gummor blev lite misstänksamma när de fick höra sina röster ur en apparat. "Hur kan det ha blivit så?" När Sixten samlat 2 – 3 stycken runt ett bord, med kaffe förstås, så la han mikrofonen på bordet och förklarade: "Det här är som ena skopa, ordena rinner in i skopa o samlas upp i apparaten".

Inspelningarna samlades på arkivet i Uppsala. En dag ringer de därifrån: "Vad säger egentligen di gamle?" – Sixten slutar sin lärargärning och börjar översätta. Resultatet blir en ovärderlig historisk ordbok.

Militärresorna – de kom till på Sixtens initiativ. Han frågade en major om att få en buss för att kunna åka runt med nyinryckta beväringar. "Dä va dä dummaste jag hört", fick han som svar. Då gick han vidare till översten och så småningom hade han guidat över 80.000 soldater bland landskapets historiska sevärdheter.

Sixtens råd till var och en som skulle framföra ett eller annat ord var: "Aldrig papper vid föredrag, då du ska säga, då ska du ha i hövet!" – Kanske lätt sagt av en man som så totalt hade ordet i sin makt.

FESTEN

Stora salen var fylld av entusiastiska västgötar, som strömmade ut inför ommöblering o dukning. Så småningom blev det återsamling, Hej bonnapöjka, Ob, Jenisej... och en bit mat. Och så äntligen, till sist, in-

Kenny omgiven av sina döttrar

Inspektör Bertil Wiman och Maria

stallerades Kenny Jonsson och Maria Wold-Troell som nya hedersledamöter. Proinspektör Margareta Svahn stod för presentation och inspektör Bertil Wiman för överlämnande av insignier och gåvor. Därefter berättade Kenny och Maria valda delar av västgötsk anknytning och långt nationsliv.

Att Västgöta Nation är en outsinlig brunn på vår levnads torg, det är obestridligt.

Elisabet Claesson

Agneta Oskarsson och Sten Marcusson

FRÅN SEXMÄSTERIET TILL KULTURMINISTER

Vi gratulerar Jeanette Gustafsdotter till hennes nya uppdrag som kulturminister. Jeanette var bland annat engagerad i nationens sexmästeri för en del år sedan. ”Det ska bli en återstart för kulturen. Gasen i botten”, lär hon ha yttrat. Hon har haft flera prominenta uppdrag sedan Uppsalatiden men grunden lades givetvis på Västgöta nation.

Kenny

KÄRA VÄSTGÖTAR,

November har blivit december och det lider mot jul. Snart kommer nationshuset kunna ses i vacker vinterskrud från Västgötaspången. Det blir ett välbehövligt jullov efter en minst sagt intensiv termin. Början på år 2021 var dock desto lugnare, då pandemin i stor utsträckning påverkade nationens verksamhet. Under vårens första månader fick vi ställa in samtliga inplanerade gasquer och större event. Vi kunde dock hålla öppet lunch-, pub- och fikaverksamhet utifrån rådande restriktioner, vilka blev en viktig samlingsplats för nationens aktiva.

Den 1 maj gick en liten skara västgötar till nationsgraven för kransnedläggning. Vi fick höra ett tal av nationskaplan Karin Borg, samt lyssna till vacker sång av nationens manskör Korgossarna. Det var fint att kunna genomföra den traditionsenliga kransnedläggningen trots att majmiddagen tyvärr uteblev även i år. I slutet av maj hölls digital vårbal på Zoom. Det blev en lyckad tillställning där vi fick sjunga Hymn till Västergötland och äta god mat från nationen hemma framför datorn.

I juni började restriktionerna lätta och den 7 augusti kunde vi hålla Sommarmiddag i nationens trädgård. Det var fantastiskt roligt att kunna samlas på en fysisk sittning igen efter nästa ett år utan möjlighet att hålla

sådana. Kort därefter drog höstterminen i gång och nya såväl som gamla medlemmar började strömma till nationen. Vi skrev in många nya medlemmar och kunde åter öppna upp verksamheterna, denna gång med lättare restriktioner. Under hösten har vi kunnat anordna samtliga av de inplanerade evenemangen. Den 9 oktober hölls Hembygdsgasque på nationen. Kvällen inleddes med ett föredrag om ”Västgöta-Bengtsson” som Margareta Söderström höll. På den efterföljande gasquen kunde vi installera Kenny Jonsson och Maria Wold-Troell som hedersledamöter vid nationen. Det blev en fantastiskt lyckad kväll! Under hösten har vi haft invigningslunch för de nya gardinerna och det nya draperiet i Stora salen, samt invigning med efterföljande middag för det nya landskapsvapnet vid nationsgraven.

Sammanfattningsvis har det varit ett otroligt spännande år att vara förste kurator vid Västgöta nation. Jag är glad över att ha fått träffa så många av er från Landskapsföreningen under mitt år – ni är ovärderliga för Nationen. Nu stundar Luccegasque och julförberedelser. Vid årsskiftet kommer jag att lämna över förstekuratorskapet till min efterträdare Elenor Söderberg, som kommer att presentera sig själv till våren.

God jul och gott nytt år!

Emma Johansson IQ

GÖTEBORG FÖR MER ÄN 400 ÅR SEDAN

Längst väster ut i Västergötland, vid Göta älvs södra utflöde i Västerhavet, ligger Sveriges näst största stad, Göteborg. Staden grundades 1621 och firar således fyrahundraårsjubileum i år, men dess förhistoria är mycket äldre än så. Det finns gott om fynd från stenåldern, bronsåldern och järnåldern i Göteborgstrakten, men framför allt fanns det fyra regelrätta föregångare till den nuvarande staden:

- Lödöse
- Nya Lödöse
- Älvsborgs stad
- Karl IX:s Göteborg på Hisingen

LÖDÖSE

Lödöse ligger vid Ljudaåns utflöde i Göta älv, cirka fyra mil från havet och uppströms den punkt där älven grenar sig och Bohus och Kungälv ligger idag. Sverige började ta form på 1000-talet när Västergötland, Östergötland och Svealand fick gemensam kung och Skara stift skapades. Men det var fortfarande inland: danska kungar ägde Hallandskusten och norska kungar Bohuskusten inklusive Hisingen, och längre än till Lödöse kom inte svenskarna. Men havsseglande fartyg kunde nå dit, och från Västergötland gick en transportled från Skara till Lödöse via Nossebro, Stora Mellby, Antens västra strand, och skogsområdet Risveden.

Vid mitten av 1100-talet började Lödöse, som första stad efter Sigtuna hundra år tidigare, att prägla mynt, och i slutet av 1200-talet fanns det förutom myntverk kyrkor, kloster, hospital, kungsgård, och kunglig borg i staden. Lödöse fick karaktär av internationell handelsplats och blev en mycket viktig stad för det framväxande Sverige. Från Lödöse drevs handel med övriga skandinaver liksom med tyskar, skottar, engelsmän och holländare. Framför allt med Hansan och tyska köpmän. Det var timmer, järn och ”västgötska animalieprodukter” ut, och det var bland annat salt, sill och öl in. Lödöse var under nästan hela medeltiden (fram till 1473 då Nya Lödöse tog över) Sveriges enda hamn mot Nordsjön.

NYA LÖDÖSE

Redan vid mitten av 1200-talet hade svenskarna lyckats skapa en korridor till havet, på den plats där Säveån och Mölndalsån via Göta älv rinner ut i Älvsborgsfjorden. Man försökte säkra det nya landområdet genom att bygga borgar på bergknallarna i älvmyningen: först Gullbergs fäste

nära Säveåns utflöde i älven, sedan borgen Lindholmen på Hisingssidan längre ut mot havet, och slutligen (1366) borgen Älvsborg längst ut vid älvmyningen. I skydd av dessa försvarsanläggningar ville svenskarna så småningom också anlägga en ny stad som låg närmare havet och närmare Västgötaslätten än Lödöse. Man vill också komma undan Bohus fästning och de tullar och avgifter som normmännen tog ut där.

Den svenska statsledningen beslöt därför så småningom (1473) att anlägga en stad med namnet Götaholm vid Säveåns mynning i Göta älv. Nu blev det inte riktigt så: markförhållandena var olämpliga och staden hamnade lite längre in i Säveån, och handelsmännen som successivt flyttade dit från Lödöse ville absolut behålla det gamla inarbetade namnet. Men en ny stad blev det, och den fick heta Nya Lödöse.

Nya Lödöse tog raskt över huvudrollen som handelsstad från Lödöse. Staden blomstrade och omnämns som rikets fjärde köpstad redan på 1490-talet. Under 1500-talet var det Sveriges näst största handelsstad med 1500 invånare. Inte förrän 1624, när dagens Göteborg anlades, avvecklades Nya Lödöse.

Under hela Nya Lödöses tillvaro var de återkommande krigerna med Danmark en plåga. I början av 1500-talet brände danskarna både Älvsborgs fästning och Nya Lödöse och hade kontroll över älvmyningen i tjuo år. Under ytterligare två perioder, i mitten av 1500-talet respektive början av 1600-talet, var det samma visa. Korridoren mot västerhavet var stängd. Sverige tvingade vid de båda senare tillfällena betala ”Älvsborgs lösen” till Danmark, det vill säga väldiga penningssummor, för att området åter skulle bli svenskt.

ÄLVBORGS STAD

När Gustav Vasa grep makten 1523 återuppbyggdes Nya Lödöse, och framför allt satsade både han och Erik XIV under de kommande årtiondena stora resurser för att rusta Älfsborg. Träborgen blev en stenborg

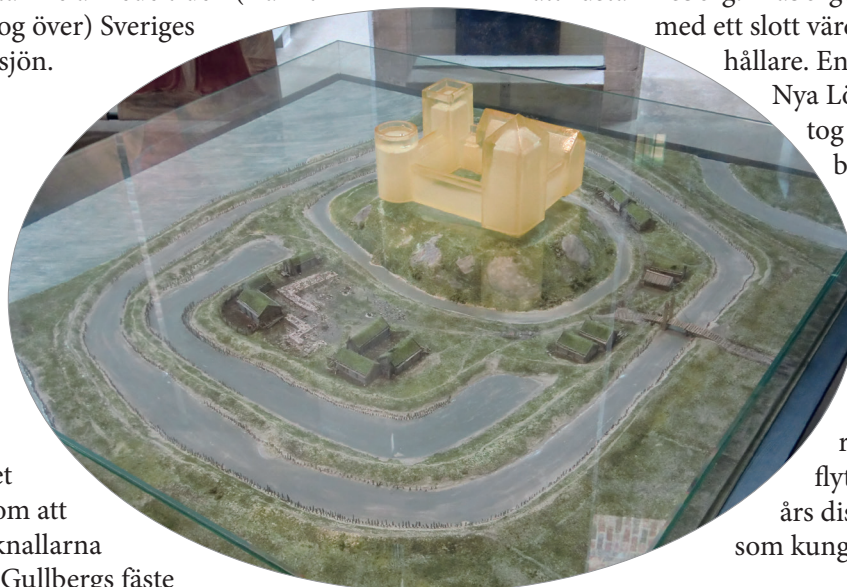
med ett slott värdigt en kunglig ståt-hållare. En idé om att flytta ut

Nya Lödöse till Älvsborg tog form: staden skulle

bli lättare att försvara, och framför allt lättare att beskatta, om den låg i omedelbar anslutning till fästningen.

Invånare och handelsmän protesterade och ville inte flytta, men efter flera

års diskussioner blev det som kungen ville.

(Bild: Lödösehus, modell på Lödöse museum)

Göteborgs tredje föregångare, Staden Älvsborg, fick således sina stadsprivilegier 1547. Stadsbebyggelse växte fram i omedelbar anslutning till slott och borg.

Tyvärr hade Gustav Vasa fel om tryggheten och staden blev inte så gammal. Danskarna erövrade som nämnts återigen Älvsborg vid mitten av 1500-talet (1563), staden Älvsborg brändes, och invånarna var tvungna att flyttade tillbaks till Nya Lödöse. Sju år senare var lösensumman betald, försvarsborgen återlämnad, men staden Älvsborg byggdes aldrig upp igen.

KARL IX:S GÖTEBORG PÅ HISINGEN

Drygt trettio år senare (1603) fick riksföreståndaren hertig Karl, senare kung Karl IX, en strålande idé. Sveriges finanser skulle förbättras med hjälp av holländare. Efterfrågan på de svenska råvarorna koppar, järn och timmer ökade snabbt i Europa, och Holland var på väg att ta över efter tyska Hansan och bli den mäktigaste handelsnationen i Nordsjön och Östersjön. Holländarna hade tillgång till marknader och banksystem och skulle säkert, om dom fick driva handel med dessa svenska produkter, kunna tillföra den svenska statskassa stora inkomster.

Av denna anledning beslöt man att en helt ny stad, bebodd av holländare, skulle byggas. Som ett komplement, inte en ersättare till Lödöse och Nya Lödöse. För första gången användes namnet Göteborg. Staden skulle anläggas vid Färjenäs på Hisingen, mitt emot Älvsborgs slott där Älvsborgsbrons norra fäste finns idag.

Ett privilegiebrev skrevs omedelbart för den nya staden, och 1604, innan några holländare fanns på plats, påbörjades byggnationerna i kronans regi. Samtidigt sändes delegationer till Amsterdam för att rekrytera holländare.

För att göra en lång historia kort kan man säga att det efter några års förhandlingar fanns en självstyrande, rent holländsk handelskoloni på Hisingen. Det slutgiltiga privilegiebrevet från 1607 var ytterst förmånligt för holländarna och gav dem förutom svenskt medborgarskap och holländskt styrelseskick även 20 års skattefrihet, religionsfrihet, och samma tullfrihet i Öresund som svenskarna hade. De holländska handelsbolagen fick snabbt fart på affärerna och drev omfattande handel med svensk koppar, järn, trä, tjära, råg och hudar.

För danskarna var naturligtvis Göteborg på Hisingen en ren provokation, och man reagerade på känt maner. År 1611 förklarade Danmark krig mot Sverige, det krig som kallats Kalmarkriget och bland annat medförde att Västgötaslätten krigshärjades och att Skara brändes ner. Kriget inleddes med ett anfall från Bohuslän mot den nya staden, holländarna flydde, och staden bokstavligen utplånades. Ett år senare föll även Älvsborgs slott och fästning.

När den enorma summan 1 miljon riksdaler silvermynt, Älvsborgs lösen nummer två, under de närmaste åren skulle betalas till danskarna fick holländarna hjälpa till med lån. 1619 var Älvsborg åter i svenska händer

men Göteborg på Hisingen var, liksom tidigare Älvsborgs stad, borta för alltid.

DAGENS GÖTEBORG GRUNDAS

Trots motgångarna i Kalmarkriget kvarstod Sveriges behov av expansion västerut. Världshandeln växte och Sverige behövde ökade exportinkomster för att finansiera såväl nya krig som svällande byråkrati. Men misstagen från förr måste undvikas. Den nya stad som planerades skulle till skillnad från föregångarna bli starkt befäst. Projektet skulle inte bara skapa en ny och bättre handelsstad med holländsk hjälp utan också spegla Sveriges stormaktsambitioner och växande militära styrka. Danskarna skulle avskräckas från varje försök till nya attacker.

Förberedelserna för ett nytt Göteborg började 1619 med val av plats och med anlitan av holländska experter. Dessutom gjorde Gustav II Adolf ett första utkast till privilegiebrev.

Platsen för det nya Göteborg blev Gullberg äng, ett låglänt och sankt område vid södra älvstranden mellan Kvarnberget och Otterhällan. Platsen ligger längre in i älvmyningen än Älvsborg och bedömdes vara lättare att skydda mot fientliga attacker.

Holländarna som rekryterades planerade, med kungens gillande, en stad med kanaler efter holländskt mönster. Kanalernas uppgifter var att dränera marken, och att dessutom tillsammans med skyddsvallar och murar skapa en befäst stad. Den tredje uppgiften för kanalerna var att fungera som skyddade hamnar inne i den befästa staden.

Göteborgs holländska ursprungskaraktär kan skönjas än i dag, trots att älvstranden har fyllts ut och förändrats kraftigt. En sicksackformad vallgrav bildar en stor halvcirkel mot älven och innesluter stadens rektangulära gatusystemet. Parallellt med älven, genom staden, löper den stora hamnkanalen, och vinkelrätt mot denna går Västra respektive Östra hamngatan som ursprungligen också var kanaler och hamnar. En kanal som kallas Fattighusån leder in vatten från Möldalsån till kanalsystemet.

Hamninloppen skyddades tidigare med bommar. Fortfarande heter det Stora bommen där Stora hamnkanalen mynnar ut i älven, och Lilla Bommen där Östra hamnkanalens mynning en gång låg. Hela detta ursprungliga Göteborg kallas i dag Staden inom vallgraven och är en stadsdel i Göteborgs kommun.

Beträffande Gustav II Adolfs utkast till privilegiebrevet så utgjorde detta både ett lockbete och ett förhandlingsbud till de holländare och Lödösebor som kungen ville skulle flytta till den nya staden. Skattebefrielse fick förstås alla, men holländarna måste satsa eget kapital om de ville handla med koppar, och de erbjöds inte längre samma långtgående juridiska och religiösa rättigheter som de hade åtnjutit på Hisingen. Efter ett par års förhandlande fastställdes det slutgiltiga privilegiebrevet och Göteborg anses alltså grundat år 1621.

Jan-Erik Synnerman

DONATIONER OCH DONATORER

I flera år talade vi i Landskapsföreningen om att bekosta nya gardiner o ridå till stora salen på nationen. Vi valde olivgrön sammet, som förhoppningsvis tänktes vara ljudabsorberande, till gardiner. Till ridå samma kvalitet på tyget men i en nyans som går mot ockra. Dock var kostnaden så pass hög att vi fick tänka om och låta utföra projektet i två etapper. Då trädde allas vår vän Uno Wahlström in och erbjöd sig att bekosta ridån. Så blev det och tacksamt samlades kuratorer, donator, några ur landskapsföreningens styrelse och några till den 29 oktober för att överlämna gåvan till nationen samt inta en västgötsk middag i form av hemlagad grynkorv. Kenny höll tal, förste kurator höll tal och Uno höll tal. En glad och tacksam högtidlighet i all enkelhet.

Precis när renoveringen av nationsgraven för några år sedan var på väg att fullbordas och det stolta lejonet åter lyste guldgult stals den vapensköld som lejonet håller mellan tassarna. Skulle vi låta framställa en modell

Åke Bonnier står vid graven.

och därefter gjuta en ny sköld? Eller skulle det gå att använda modern 3D-teknik? Vi valde det senare, med tanken att det skulle vara enklare och mindre kostsamt. Men även modern teknik tar sin tribut och vi insåg att projektet skulle behöva skjutas på framtiden. Då lät Åke Bonnier, biskopen i Skara, höra av sig. Han ville bli donator.

Den 29 november samlades donator, förste kurator samt landskapsföreningens styrelse vid graven, vår ordförande Kenny överlämnade, förste kurator tog emot gåvan och unisont sjöng vi "Härlig är jorden" varpå biskop Åke nedkallade Guds välsignelse över alla västgötar,

levande som bortgångna. – Därefter intogs i glad och tacksam anda en måltid i Kinnekulle och fastän vi alla är västgötar i förskingringen hade vi ändå känslan att biskop Åke i Skara, det är "vår biskop".

Elisabet Claesson

Så här års är det dags att betala alla möjliga årsavgifter. Det är besynnerligt lätt att glömma, men vi hjälper dig att komma ihåg genom att erbjuda en kopierad plusgirotalong. Förr lade man sådana i en hög "Obetalda räkningar" och betalade när man fick löningen om man var en ordentlig människa. Du som har modernare betalningsmetoder kan göra så här: Klipp av talongen nedan och lägg den nära din dator eller mobil som du använder, betala innan du somnar med gott samvete. Landskapsföreningen behöver ditt bidrag!

Medlemsavgiften är 150 kr för enskild, sammanlevande par 200 kr. Corren digitalt kostar ytterligare 30 kr, pappersupplagan 150 kr. Om du vill ha Corren måste du dessutom skicka ett mejl till 1Q@vastgotanation.se så du hamnar i listan för utskick.

Maria

FG PlusGiro

Meddelande till betalningsmottagaren

☐ Medlemskap för år 2022	150 resp 200 kr
☐ Corren digital	30 kr
☐ Corren papper	150 kr
☐ Gåva	kr
☐ Övrigt _____	kr
☐ SUMMA	kr

Skriv tydligt namn och adress vid "Avsändare"

Personnummer (frivillig uppgift): .....

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

INBETALNING/GIRERING B

Kod 1

Till PlusGirokonto

3 47 84 - 9

Betalningsmottagare

Västgöta Nations Landskapsförening

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre